

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

X. in Achaiam per Palaestinam proficiscitur,

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

IX: Neque sibi sane hac oblata facultate defuit; beneficentissimi quippe hominis liberalitate usus, quinque priores Commentariorum in Iohannem Tomos, & initium sexti Alexandria hoc tempore, & ex Achaico, quod mox exponemus, itinere redux elaboravit. Octo item priores in Genesim Tomos è duodecim confecit: Psalmos ad hæc exposuit viginti quinque priores, quamvis plures etiam subinde enarraverit, ut dicemus infra; & Ieremiæ quoque Lamentationes totis voluminibus interpretatus est. Adde libros de Principijs, & *de vita nre* decem, quos eadem tempestate Alexandria composuit.

X. His intentum studiis Origenem interpellarunt negotia Ecclesiastica, quorum gratia in Achaiam profectus est. Negotia illa quæ fuerint, non expressit Eusebius; Baronius conjecturis reperire voluit; eaque de causa profectum in Græciam Origenem diuinat, ut Nicopolitana Editionis circa hæc tempora reperta compos fieret. Sed quor- B

Bar. ad A. 250. N. 7.
Hieron. de Script. Eccl. cap. 25.
Rufin. in Epist. 5. 27. lib. 6. Enc. 6.
Hieronym. Ep. 118 ad Marcellianum

sum ad excogitatas descendemus conjecturas, cum veritas ipsa palam extet? scribunt siquidem Hieronymus & Rufinus Achaia Ecclesias plurimas tunc Hæresibus fuisse vexatas; quibus expugnandis idoneum præ ceteris visum Origenem, eam illi causam in Græciam proficiscendi fuisse. Illuc vero accersitum ab Ambrosio non absurde quispiam suspicabitur; nam Alexandria crebro abfuisse Ambrosium constat & postquam inter eos necessitudo intercessit, Athenis fuisse, atque inde literas ad Origenem dedisse ex Hieronymo discere licet. Hæc quidem proponimus, non asserimus. Hinc etiam habitæ sibi cum Hæresiarcha quodam concertationis exemplar ad amicos in Palaestinam misit Adamantius, qui falsis de se, deque ea disputatione rumoribus occurreret. Athenis moram fecisse Origenem certum est, moræ tempus incertum: rediisse tamen sequenti anno, vel C

Epiph. Her. 64. c. 1.
Nicot. Thesaur. Orthod. doctr. fidei lib. 4. H. 198. 31.
Heron. ad A. 252. N. 4.
Petavi. ad Epiph. Her. 64. c. 1.

biennio post, inter Chronologos constare video. Equidem non multo minus biennio itineris Achaici tempus fuisse existimo; nam & per Palaestinam iter habuit, ibique moratus est aliquandiu, & spatium aliquod itione ac reditione consumtum est, & in Achaia cum Hæreticis, velitando, & Athenis perlustrandis, scholisque Philosophorum frequentandis, (quod ab eo factum testantur Epiphanius & Nicetas, & huc commode referri potest) sit longum tempus contritum fuisse necesse est. Nec causæ est cur ex hac D

Sueton. de illust. Græc. max. cap. 7.

scholarum frequentatione aliud Atheniense iter ab Origene olim adolescente institutum fingant Baronius & Petavius: nam ad Philosophos & Rhetores ibant cuiuscunque ætatis homines, neque verisimile est Origenem Philosophiæ, reliquarumque disciplinarum amore flagrantem, in ea degentem urbe quæ artium omnium inventrix haberetur, & in qua cum civium, tum advenarum præcipuum esset studium novi aliquid vel dicere, vel audire, ætate fuisse absteritum quominus civitatis consuetudine ad explendam cupiditatem uteretur. Supra quidem observavimus testificari Porphyrium, ad Plotinum Romæ publicè docentem aliquando accepisse Origenem quemdam, alium ab Adamantio, Plotini aequalem, eoque conspecto victum pudore Plotinum dicendi finem fecisse. Prius idem factum legimus à Tullio, qui octo jam & viginti annos natus, cum Romæ esset biennium versatus in causis, & jam inter primos Urbis oratores poneretur, Athenas tamen ad Antiochum Philosophum, & Demetrium Rhetorem se contulit. Inde ad Asiaticos Oratores, ipsumque demum Molonem se applicavit. Quin & Antonij Gniphonis scholam frequentasse, etiam cum Prætura fungeretur, à Tranquillo proditum est. Sane in hæc Achaica remansione Nicopolitanam Editionem natum fuisse Origenem E

Origen. in Ep. ff. ad amicos Alexandrinæ.

credibile est: causam hanc itineris habuisse, non item.

XI. Digressum inde, Epheso transiisse non præter verisimilitudinem credi potest. Scribit siquidem Origenes se aliquando Ephesi in Hæreticum quemdam incidisse, qui cum ne verbum quidem secum conferre sustinuisset, se tamen inde profecto confictam falsæ disputationis historiam misisse ad discipulos, aliosque: at eum demum Antiochiæ vanos falsæ victoriæ rumores spargentem, postquam illuc accessit, publicè coarguisse, hominisque vanitatem confutasse. Id si quis tum contigisse velit, cum vix in aliud tempus reuocari possit, savebo conjecturæ: sed & hic quoque iudicium suum sibi unusquisque integrum habeat, nec omnes enim Origenis peregrinationes literis fuisse traditas existimo, cum ipse præsertim alicubi se multa terræ loca peragrasse doceat. Quæ hoc ergo loco, & alibi passim dubitanter proponuntur à nobis, sic Lector accipiat tanquam meras conjecturas, aliqua, si forte, verisimilitudine conjunctas; solida nulla & constanti ratione subnixas. F

XII. Prius autem quam Athenas veniret, arripuerat iter per Palaestinam, & Casarez ab Episcopis supra jam commemoratis Theodisto, & Alexandro ad sacrum Presbyterij ordinem inecat proventus. Prioresne jam ante suscepit ordines, necne, non liquet; facile equidem adducor ut credam per saltum, ut vocant, Presbyterum fuisse ordinatum, prout primævis Ecclesiæ temporibus in more positum fuit. Id tum contigit cum Antiochenæ Ecclesiæ regimem cepisset Zebinus, Christi nimirum 228 anno, Alexandri Se-